

योएलको पुस्तक र लाओदिकीया सप्तम-दिन एडभेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर दुई

Jeff Pippenger

2025-12-02

नम्बर दुई

“पेन्टेकोस्टको दिनका घटनाहरू त्यस अवसरको भन्दा अझ महान् शक्तिसहित फेरि दोहोरिने समयतर्फ म गम्भीर आतुरताका साथ हेर्दछु। यूहन्ना भन्छन्, ‘मैले अर्को एक स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लौं गरेको देखें, जससँग ठूलो शक्ति थियो; अनि पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो पारियो।’ त्यसपछि, पेन्टेकोस्टको समयमा जस्तै, मानिसहरूले सत्य आफ्नै-आफ्नै भाषामा उनीहरूलाई सुनाइएको सुन्नेछन्।

“परमेश्वरले उहाँको सेवा गर्न निष्कपटतापूर्वक इच्छा गर्ने प्रत्येक प्राणमा नयाँ जीवन फुक्न सक्नुहुन्छ, र वेदीबाट लिइएको जिउँदो अंगाराले ओठलाई स्पर्श गर्न सक्नुहुन्छ, र तिनलाई उहाँको स्तुतिमा वाक्पटु बनाउन सक्नुहुन्छ। हजारौँ स्वरहरू परमेश्वरको वचनका अद्भुत सत्यहरू उद्घोष गर्न सक्ने सामर्थ्यले अभिषिक्त हुनेछन्। हकलिने जिब्रो खुलाइनेछ, र भीरुहरू सत्यको पक्षमा साहसी साक्षी दिन बलिया बनाइनेछन्। प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई प्रत्येक अशुद्धताबाट आत्माको मन्दिर शुद्ध पार्न, र उहाँसँग यति घनिष्ठ सम्बन्ध कायम राख्न सहायता गर्नुहोस् कि जब पछिल्लो वर्षा खन्याइनेछ, तब तिनीहरू त्यसका सहभागी हुन सक्न्।” Review and Herald, July 20, 1886.

पेन्टेकोस्त, जब प्रभुको एउटा चाडको रूपमा विचार गरिन्छ, तब यसलाई निस्तार-चाड, अखमिरी रोटीको चाड, पहिलो फलको भेटी र हप्ताहरूको चाडबाट अलग गर्न सकिँदैन। पेन्टेकोस्त समयको एक अवधि हो, यद्यपि यो समयको एउटा बिन्दु पनि हो। यही कारणले यसलाई “पेन्टेकोस्तीय मौसम” भनिन्छ। यो मौसम ख्रीष्टको मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थानसँगै आरम्भ भयो। उहाँको स्वर्गारोहणपछि ख्रीष्टले व्यक्तिगत शिक्षाका चालीस दिन आरम्भ गर्नुभयो, जसको पश्चात् माथिल्लो कोठामा बिताइएका दस दिन आए, जहाँ एकता सिद्ध गरियो। 9/11 ले एउटा यस्तो अवधि आरम्भ गर्‍यो, जो संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थामा अन्त्य हुन्छ। त्यो आइतबारको व्यवस्था समयको एउटा बिन्दुको रूपमा पेन्टेकोस्तको दिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; समयको त्यस्तो एउटा बिन्दु, जसको अघाडि 9/11 मा आरम्भ भएको समयको एउटा अवधि रहेको छ। 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्थामा “पेन्टेकोस्तीय मौसम” पुनः दोहोरिन्छ।

पत्रुसले व्याख्या गरे कि “आगोका जिब्राहरू” भन्ने चमत्कारिक घटना मतवालापनको मूर्खता थिएन, बरु सन्देशविरुद्ध विवाद खडा गरिएको हुनाले त्यो योएलको पुस्तकको पूर्ति थियो। “जिब्रा”हरूले सन्देशको प्रस्तुतीकरणलाई जनाउँछन्, र आगोले पवित्र आत्मालाई जनाउँछ। पेन्टेकोष्टको सन्देशले दिव्यता (परमेश्वर भस्म पार्ने आगो हुनुहुन्छ) र जिब्राको मानवताको संयोजनलाई जनाउँछ। जसरी पत्रुसले पछिल्लो वर्षाको समयमा एक लाख चौवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यसरी नै कचकच गर्ने यहूदीहरूले पनि पूर्व करारका त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो ठीक त्यही समयबिन्दुमा छोडिँदै गइरहेका छन् जब पछिल्लो वर्षा परिरहेको छ।

अनि तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले परिपूर्ण भए, र आत्माले तिनीहरूलाई वाणी दिएअनुसार अन्य भाषाहरूमा बोल्न थाले। त्यसबेला यरूशलेममा आकाशमुनिका हरेक जातिबाट आएका भक्त यहूदीहरू बसोबास गरिरहेका थिए। यो कुरा फैलिँदा भीड एकसाथ भेला भयो, र तिनीहरू अचम्ममा परे, किनकि हरेक मानिसले तिनीहरूलाई आफ्नै भाषामा बोलेको सुन्थ्यो। अनि तिनीहरू सबै छक्क परे र आश्चर्य माने, र आपसमा भन्न लागे, हेर, बोल्ने यी सबै गालिलीहरू होइनन् र? अनि हामी प्रत्येकले कसरी आफ्नै मातृभाषामा सुन्दैछौं? पार्थीहरू, मादीहरू, एलामीहरू, मेसोपोटामियाका बासिन्दाहरू, यहूदिया, काप्पादोकिया, पोन्टस र एशियाका मानिसहरू, फ्रूगिया र पाम्फिलिया, मिश्रदेश, र साइरीन वरिपरिका लिबियाका भागहरूका मानिसहरू, रोमबाट आएका परदेशीहरू,

यहूदीहरू र यहूदीमत ग्रहण गरेका मानिसहरू, क्रेतीहरू र अरबहरू—हामी तिनीहरूलाई हाम्रै भाषाहरूमा परमेश्वरका महान् कार्यहरूको घोषणा गरेको सुन्दैछौं। अनि तिनीहरू सबै छक्क परे र दुविधामा परे, र आपसमा भन्न लागे, यसको अर्थ के हो? तर अरूहरूले ठट्टा गर्दै भने, यी मानिसहरू नयाँ दाखमदले भरिएका छन्। तर पत्रुस, एघार जनासँग उभिएर, उच्च स्वरले तिनीहरूलाई भने, हे यहूदियाका मानिसहरू, र यरूशलेममा बसोबास गर्ने सबै हो, यो कुरा तिमीहरूलाई थाहा होस्, र मेरा वचन ध्यान दिएर सुन: किनकि यी मानिसहरू, तिमीहरूले ठानेझैं, मतवाला भएका छैनन्; किनकि अहिले दिनको केवल तेस्रो घण्टा मात्र भएको छ। प्रेरितहरू 2:4-15.

पत्रुसले पिन्तेकोस्तलाई योएलको पुस्तकको परिपूर्तिको रूपमा व्याख्या गरिरहेका छन्। सम्पूर्ण संसार प्रतिनिधित्व गरिएको बेला उनले यसो भविष्यवाणीगत रूपमा गरिरहेका छन्, किनकि उक्त खण्डले श्रोताहरू “आकाशमुनिका हरेक जातिबाट” आएका थिए भनी बताउँछ। 9/11 मा पृथ्वी खीष्टको महिमाले प्रकाशित भयो, र त्यसपछि फेरि आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एक लाख चवालीस हजारले सम्पूर्ण संसारको सामुन्ने एउटा झण्डा स्वरूप उठाउँदा खीष्टको महिमालाई सिद्ध रूपमा प्रतिबिम्बित गर्नेछन्। पिन्तेकोस्तीय अवधि 9/11 मा आरम्भ भयो र त्यो आइतबारको व्यवस्थामा अन्त्य हुन्छ।

“हामीमध्ये एक जनाले पनि कहिल्यै परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेछैनौं, जबसम्म हाम्रा चरित्रहरूमा एउटा पनि दाग वा कलङ्क रहिरहन्छ। हाम्रा चरित्रका दोषहरू सुधार गर्नु, आत्माको मन्दिरलाई हरेक अशुद्धताबाट शुद्ध पार्नु हाम्रो जिम्मामा छ। तब पछिल्लो वर्षा हामीमाथि खस्नेछ, जसरी पेन्टिकोस्टको दिन चेलाहरूमा अघिल्लो वर्षा खसेको थियो।

“हामी आफ्ना उपलब्धिहरूबाट अत्यन्तै सजिलै सन्तुष्ट हुन्छौं। हामी आफूलाई धनी र धनसम्पत्तिले परिपूर्ण ठान्छौं, तर हामी ‘दुर्दशाग्रस्त, दयनीय, दरिद्र, अन्धा, र नाङ्गा’ छौं भन्ने जान्दैनौं। अब साँचो साक्षीको यो चेतावनीमा ध्यान दिने समय हो: ‘म तिमीलाई मबाट आगोमा खारिएको सुन किन, ताकि तिमी धनी होऊ; र सेता वस्त्र किन, ताकि तिमीले आफूलाई पहिरन सकोस्, र तिमी नाङ्गोपनको लज्जा प्रकट नहोस्; अनि आफ्नो आँखामा आँज्ने मलम लगाऊ, ताकि तिमी देख्न सकोस्।’ ...”

“अबको यही समय हो जब हामीले आफूलाई र आफ्ना सन्तानलाई संसारबाट निष्कलङ्क राख्नुपर्छ। अबको यही समय हो जब हामीले आफ्नो चरित्रका वस्त्रहरू धोई पाठाको रगतमा सेता पार्नुपर्छ। अबको यही समय हो जब हामीले घमण्ड, आवेग, र आत्मिक आलस्यलाई जित्नुपर्छ। अबको यही समय हो जब हामी जागृत भई चरित्रको समरूपताका लागि दृढ प्रयास गर्नुपर्छ। ‘आज यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्छौ भने, आफ्ना हृदयहरू कठोर नपार।’ हामी अत्यन्तै कठिन अवस्थामा छौं, आफ्ना प्रभुको प्रकट हुने समयको प्रतीक्षा गर्दै, हेरचाह गर्दै। संसार अन्धकारमा छ। ‘तर हे भाइहरू हो,’ पावल भन्छन्, ‘तिमीहरू अन्धकारमा छैनौ, ताकि त्यो दिन चोरझैं तिमीहरूलाई अचानक नआइपरोस्।’ प्रतीक्षारत, तृषित आत्माका निम्ति अन्धकारबाट ज्योति, शोकबाट आनन्द, र थकानबाट विश्राम उत्पन्न गर्नु परमेश्वरको सधैंको उद्देश्य रहिआएको छ।”

“हे भाइहो, तयारीको यस महान् कार्यमा तिमीहरू के गरिरहेका छौ? जो संसारसँग एकरूप भइरहेका छन्, तिनीहरूले सांसारिक ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र पशुको छापका लागि तयारी गरिरहेका छन्। जो आफ्नैमाथि अविश्वास गर्ने, परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याउने, र सत्यको आज्ञापालनद्वारा आफ्ना प्राणहरूलाई शुद्ध पार्ने छन्, तिनीहरूले स्वर्गीय ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र आफ्ना निधारहरूमा परमेश्वरको छापका लागि तयारी गरिरहेका छन्। जब आज्ञा जारी हुनेछ र छाप अंकित गरिनेछ, तिनीहरूको चरित्र अनन्तकालसम्म शुद्ध र निष्कलङ्क रहनेछ।”

“अब तयारी गर्ने समय हो। अशुद्ध पुरुष वा स्त्रीको निधारमा परमेश्वरको छाप कहिल्यै लगाइनेछैन। महत्वाकांक्षी, संसारप्रेमी पुरुष वा स्त्रीको निधारमा यो कहिल्यै लगाइनेछैन। झूटा जिब्रो वा छलपूर्ण हृदय भएका पुरुष वा स्त्रीहरूको निधारमा यो कहिल्यै लगाइनेछैन। छाप प्राप्त गर्ने सबै जना परमेश्वरको सामु निर्दोष हुनुपर्छ—स्वर्गका उम्मेदवारहरू। अघि बढ, मेरा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू। यस समय म यी बुँदाहरूमा संक्षेपमा मात्र लेख्न सक्छु, केवल तयारीको आवश्यकताप्रति तिमीहरूको ध्यानाकर्षण गराउँदै। धर्मशास्त्र आफैं खोजी गर, ताकि

वर्तमान घडीको भयावह गम्भीरता तिमीहरूले बुझ्न सकोस्।” Testimonies, volume 5, 214, 216.

यहाँ सिस्टर ह्वाइटले पेन्तेकोस्तलाई समयको एक बिन्दुको रूपमा चिनाउनुभएको छ, जसलाई संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थासँग—“जब आदेश जारी हुन्छ”—मिलाइएको छ। तैपनि, उहाँले आइतबारको व्यवस्था र पेन्तेकोस्त दुवैलाई समयको एक बिन्दुका रूपमा चिनाउनुभएको भए पनि, तयारीका लागि आह्वान गर्ने उहाँको सन्देशले आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अधिको एक अवधिलाई चिनाउँछ, जसको प्रतिरूप पेन्तेकोस्तको ऋतु हो। आइतबारको व्यवस्था सातौँ-दिनको विश्रामदिनको परीक्षा हो, र 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था नआउञ्जेलको अवधिलाई “प्रभुको तयारीको दिन” को प्रतीकात्मक रूपमा चिनाउन सकिन्छ। तयारी परीक्षा अघि आउँछ।

“उत्तर वर्षा” एक लाख चवालीस हजारमाथि ठीक त्यसरी नै “झर्नेछ, जसरी प्रारम्भिक वर्षा पेन्तेकोस्तको दिन चेलाहरूमाथि झरेको थियो।” पेन्तेकोस्तको ऋतुका रूपमा चित्रित अवधि ख्रीष्ट आफ्नो स्वर्गारोहणबाट फर्कनुभएपछि भएको छर्काइबाट आरम्भ भयो।

र उहाँले यो भन्नुभएपछि तिनीहरूमाथि सास फुक्नुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पवित्र आत्मा ग्रहण गर।” यूहन्ना 20:22.

उहाँको सासले पवित्र आत्मालाई वहन गर्छ, र शब्दहरूको ध्वनि उत्पन्न गर्ने कुरा पनि सास नै हो। येशू वचन हुनुहुन्छ, र उहाँको सासले उहाँको वचनको प्रदानद्वारा पवित्र आत्मालाई वहन गर्छ। आदमको शरीरलाई जीवनमा ल्याउने कुरा सास नै थियो, र पुनर्जीवित मृत सुख्खा हड्डीहरूको इज्जतिलेको सेनालाई जीवनमा ल्याउने कुरा पनि सास नै हो।

“ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूमा पवित्र आत्मा फुकिदिनु र तिनीहरूलाई आफ्नो शान्ति प्रदान गर्नु, पेन्तेकोस्तको दिन दिइने प्रशस्त वर्षाअघि खस्ने केही थोपा जस्तै थियो।” Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

पेन्तेकोस्तको ऋतुको आरम्भमा ख्रीष्टको “श्वास”ले चेलाहरूलाई पवित्र आत्मा प्रदान गर्‍यो, तर कतिपयले शङ्का गरे।

तर बारहमध्येका एक, डिडिमुस कहलाइने थोमा, येशू आउनुहुँदा तिनीहरूसँग थिएनन्। यसकारण अन्य चेलाहरूले उसलाई भने, “हामीले प्रभुलाई देखेका छौं।” तर उसले तिनीहरूलाई भन्यो, “जबसम्म म उहाँका हातहरूमा कीलाहरूका छाप नदेख्छु, र कीलाहरूका छापमा मेरो औंला नहाल्छु, र मेरो हात उहाँको कोखमा नघुसाउँ, तबसम्म म विश्वास गर्नेछैनँ।” यूहन्ना 2:24, 25.

पेन्तेकोस्तीय अवधि “परीक्षण” को एउटा समयको आरम्भ थियो, जो ख्रीष्टको श्वास र थोमाको शङ्कासम्बन्धी विवादबाट शुरू भयो। आरम्भमा थोमाको विवादले पेन्तेकोस्तीय ऋतुको अन्त्यमा यहूदीहरूको विवादको प्रतीकात्मक पूर्वचित्र प्रस्तुत गर्दछ। आरम्भमा ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई आफ्नो वचन र पवित्र आत्मा प्रदान गर्नुभयो, र पेन्तेकोस्तीय ऋतुको अन्त्यमा चेलाहरूले संसारलाई वचन र पवित्र आत्मा प्रदान गरे।

जब ख्रीष्टले चेलाहरूमाथि सास फुक्नुभयो, तब उहाँले सम्पन्न गर्नुभएको कार्य, एम्माउसतर्फको बाटोमा चेलाहरूसँग उहाँले भर्खर सम्पन्न गर्नुभएको त्यही कार्यको दोस्रो साक्षी थियो।

अनि यस्तो भयो कि, जब तिनीहरू आपसमा कुरा गर्दै र विचार-विमर्श गर्दै थिए, तब येशू आफैं नजिक आइपुग्नुभयो र तिनीहरूसँगै हिँड्न थाल्नुभयो। तर तिनीहरूका आँखाहरू रोकिएका थिए, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई चिन्न नसक्नु। ...

तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हे मूर्खहरू, र अगमवक्ताहरूले बोलेका सबै कुरामा विश्वास गर्न ढिलो हृदय भएका हो! के ख्रीष्टले यी कुराहरू दुःख भोग्नु, र आफ्नो महिमामा प्रवेश गर्नु आवश्यक थिएन र?” अनि मोशादेखि सुरु गरेर र सबै अगमवक्ताहरूसम्म, उहाँले सम्पूर्ण धर्मशास्त्रहरूमा आफ्नै विषयमा लेखिएका कुराहरू तिनीहरूलाई व्याख्या गर्नुभयो। अनि तिनीहरू जुन गाउँतिर जाँदै थिए, त्यसको नजिक पुगे; र उहाँ अझ अगाडि जानुहुनेजस्तो गर्नुभयो। तर तिनीहरूले उहाँलाई कर गर्दै भने, “हामीसँग बस्नुहोस्, किनकि साँझ पर्न

लागेको छ, र दिन धेरै बितिसकेको छ।” अनि उहाँ तिनीहरूसँग बस्न भित्र पस्नुभयो। अनि यस्तो भयो, जब उहाँ तिनीहरूसँग भोजन गर्न बस्नुभएको थियो, उहाँले रोटी लिनुभयो, त्यसलाई आशीर्वाद दिनुभयो, भाँच्नुभयो, र तिनीहरूलाई दिनुभयो। तब तिनीहरूका आँखा खुलिए, र तिनीहरूले उहाँलाई चिने; अनि उहाँ तिनीहरूको दृष्टिबाट अदृश्य हुनुभयो। अनि तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, “के हाम्रो हृदय हामीभित्र दन्किरहेको थिएन र, जब उहाँ बाटोमा हामीसँग बोलिरहनुभएको थियो, र जब उहाँले धर्मशास्त्रहरू हामीलाई खोलेदिनुभएको थियो?” लूका 24:15, 16, 25-32.

जसरी येशूले एम्माउसमा “तिनीहरूसँग भोजन गर्न बस्नुभयो,” त्यसपछि उहाँले चेलाहरूसँग पनि भोजन गर्नुभयो। दुवै घटनामा भोजन गर्नु प्रस्तुत गरिएको छ। यी दुवैले मिलेर पेन्टेकोस्टीय अवधिको सुरुआत पवित्र आत्माको श्वासद्वारा मात्र होइन, भोजनद्वारा पनि चिह्नित भएको छ भन्ने कुरा देखाउँछन्। आरम्भका घटनाहरूले विश्वास गर्ने एक समूह र शङ्का गर्ने अर्को समूहबीच विवाद उत्पन्न गर्छन्। भोजन, पवित्र आत्माको प्रदान, र धर्मशास्त्रहरूको उद्घाटन—यी सबैले ख्रीष्टले आफ्नो शिक्षा “मोशा र सबै अगमवक्ताहरू” बाट आरम्भ गर्नुभएको थियो भन्ने कुरा समेट्छन्। ख्रीष्टको शिक्षा मोशाको भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखालाई लिएर त्यसलाई सबै अगमवक्ताहरूका रेखाहरूसँग यहाँ अलिकति र त्यहाँ अलिकति मिलाउँदै प्रस्तुत गरिएको थियो।

९/११ मा इजकिएलका चार वायूहरूको सासले अध्याय सैंतीसका मृत सुक्खा हड्डीहरूमाथि फुक्‍यो। त्यस समयमा, अगस्त ११, १८४० मा अवतरित भई पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्ने स्वर्गदूतद्वारा प्रतिरूपित भएझैं, प्रकाश १८ का स्वर्गदूत एउटा यस्तो सन्देशसहित अवतरित भए जसलाई खानेपर्ने थियो, जसरी चेलाहरूले पेन्तिकोस्टीय अवधिको आरम्भमा खाएका थिए। थोमाको विश्वास गर्न नचाहने प्रवृत्तिले देखाउँछ कि जब त्यो सन्देश प्रस्तुत गरिन्छ, तब एउटा चलनीको समय चिन्हित हुन्छ।

९/११ मा ट्विन टावर्सको पतनबारे बोल्दा, प्रभु “जाति-जातिहरूलाई भयानकरूपमा हल्लाउन” उठ्नुभयो भनेर हामीलाई भनिएको छ। यो सम्झनु महत्त्वपूर्ण छ कि परमेश्वरका जनहरूको बीचमा हुने “हल्लाइ” सत्यको सन्देशको विरुद्ध लड्नेहरूद्वारा सम्पन्न हुन्छ। केही “हल्लाइहरू” बाह्य हुन्छन्, तर कलीसियाभित्रका आन्तरिक हल्लाइहरू भने कुनै सन्देश प्रस्तुत भइरहेको परिवेशमै उत्पन्न हुन्छन्।

“मैले देखेको हल्लाइको अर्थ के हो भनी मैले सोधें, र मलाई देखाइयो कि यो लाओडिसियालीहरूलाई साँचो साक्षीको परामर्शद्वारा उत्पन्न गरिएको सोझो साक्ष्यका कारण हुनेछ। यसले यसलाई ग्रहण गर्नेको हृदयमा प्रभाव पार्नेछ, र उसलाई मापदण्ड उच्च पार्न तथा सोझो सत्य उद्घोष गर्न अगुवाइ गर्नेछ। कतिपयले यो सोझो साक्ष्य सहन गर्नेछैनन्। तिनीहरू यसको विरुद्धमा उठ्नेछन्, र यही कुराले परमेश्वरका जनहरूका बीचमा हल्लाइ उत्पन्न गर्नेछ।”

“मैले देखें कि साँचो साक्षीको गवाहीलाई आधासमेत ध्यान दिइएको छैन। त्यो गम्भीर गवाही, जसमा मण्डलीको भाग्य निर्भर छ, लाई या त पूर्णतः उपेक्षा गरिएको छ, नभए पनि त्यसलाई हल्कासाथ लिइएको छ। यस गवाहीले गहिरो पश्चात्ताप उत्पन्न गर्नेपर्छ; जसले यसलाई साँच्चै ग्रहण गर्छन्, तिनीहरूले त्यसको आज्ञापालन गर्नेछन् र शुद्ध पारिनेछन्।” Early Writings, 271.

आन्तरिक “हल्लाइ” लाओदिकियाको सन्देशको प्रस्तुतिको प्रतिरोध गर्नेहरूका कारण उत्पन्न हुन्छ। सिस्टर ह्वाइटले 1888 मा जोन्स र वाग्नरको सन्देशलाई लाओदिकियाको सन्देशको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“हामीलाई A. T. Jones र E. J. Waggoner द्वारा दिइएको सन्देश नै लाओडिसियाको मण्डलीका लागि परमेश्वरको सन्देश हो, र धिक्कार उसलाई, जसले सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी त गर्छ, तर परमेश्वरदत्त किरणहरू अरूहरूमा प्रतिबिम्बित गर्दैन।” The 1888 Materials, 1053.

लाओडिसियाको सन्देशप्रतिको प्रतिरोधले एक हल्लाइ उत्पन्न गर्छ, र बहिनी ह्वाइटले १८८८ को सन्देशलाई प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको अवतरणसँग समरेखित गर्नुहुन्छ।

“पहिलेबाट बनाइएका मतहरू त्याग्न अनिच्छुक हुनु, र यस सत्यलाई स्वीकार नगर्नु, मिनियापोलिसमा भाइहरू वाग्नर र जोन्समार्फत प्रभुको सन्देशको विरुद्ध प्रकट गरिएको विरोधको ठूलो अंशको मूलमा रहेको थियो। त्यस विरोधलाई उक्साएर शैतानले हाम्रो मानिसहरूबाट, धेरै मात्रामा, पवित्र आत्माको त्यो विशेष सामर्थ्यलाई टाढा राख्न सफल भयो, जुन परमेश्वरले उनीहरूलाई प्रदान गर्न उत्कट अभिलाषा गर्नुभएको थियो। शत्रुले उनीहरूलाई त्यो प्रभावकारिता प्राप्त गर्नबाट रोकेको थियो, जुन पेन्टेकोस्टको दिनपछि प्रेरितहरूले सत्यको घोषणा गरेझैं संसारमा सत्य पुर्‍याउने कार्यमा उनीहरूको हुन सक्थ्यो। सम्पूर्ण पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाको उज्यालो पार्ने प्रकाशको विरोध गरियो, र हाम्रै आफ्नै भाइहरूको कार्यद्वारा त्यो ठूलो मात्रामा संसारबाट टाढा राखिएको छ।”
Selected Messages, book 1, 235.

पेन्टेकोस्तकालको आरम्भमा थोमासको शंका, जसले पेन्टेकोस्तको दिन आइपुगेको सन्देशको विरुद्धको विद्रोहलाई प्रतिरूपित गर्‍यो, त्यसले त्यही कम्पनको पनि प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो जुन बेला सेभेन्थ-डे एडभेन्टिज्मको नेतृत्व उठेर १८८८ मा जोन्स र वैगनरद्वारा प्रस्तुत गरिएको लौदिकीया कलीसियासम्बन्धी सन्देशको प्रतिरोधमा उभियो। १८८८ मा प्रकाश अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूत आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई आलोकित गर्न तल ओर्लियो, तर ती अगुवाहरूले पूर्वधारणाहरूलाई त्याग्न अनिच्छुक भएकाले ठूलो अंशमा कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोह पुनः दोहोरियो। थोमास, पेन्टेकोस्तमा रहेका यहूदीहरू, मोशाको समयमा कोरहको विद्रोह, १८८८ को विद्रोह—यी सबैले ९/११ को प्रतिरूप दिन्छन्, जब योएलका अनुसार—तुरही फुक्नुपर्ने थियो। यशैयाका अनुसार त्यो तुरही परमेश्वरका जनहरूको पापहरू पहिचान गराउन फुकियो, जसले १८८८ र लौदिकीया सम्बन्धी सन्देशलाई प्रतिरूपित गर्दछ। “पुराना मार्गहरू” तर्फ फर्काउन तुरही फुक्ने यर्मियाका पहरदार यशैयाले आफ्नो स्वर तुरहीझैं उच्च पार्दासँग मेल खान्छन्। यर्मियाका पहरदारहरू हबकूकका ती पहरदारहरू हुन् जसले आफ्नो इतिहासको तर्क वा बहसमा आफ्नो स्थान के हुनेछ भनी प्रश्न गर्छन्।

म आफ्नो पहरमा उभिरहेछु, र म आफूलाई गढीमाथि स्थापित गर्नेछु, र उहाँले मलाई के भन्नुहुनेछ भनी हेर्नलाई जागा रहनेछु, र जब म ताडित हुन्छु, तब मैले के उत्तर दिनुपर्छ भनी प्रतीक्षा गर्नेछु। हबकूक २:१।

“reproved” भन्ने शब्दको अर्थ “हप्काइयो वा तर्क-वितर्क गरियो” भन्ने हुन्छ, र यसले एउटा प्रश्न निहित गर्छ, किनकि अर्को पदले त्यसको उत्तर प्रदान गर्दछ।

तब परमप्रभुले मलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्टसँग लेख, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ, ऊ दौडिन सकोस्। हबकूक २:२.

मिलरवादी इतिहासको परिपूर्तिमा आरम्भ भएको “वाद-विवाद” वा हल्लाइ विलियम मिलर र उहाँका भविष्यवाणी-व्याख्याका नियमहरू बनाम प्रोटेस्टान्टवादका धर्मशास्त्रीहरूबीचको सन्देश थियो। मिलरवादी इतिहासमा यो वाद-विवाद अगस्ट ११, १८४० मा मिलरवादी सन्देशको पुष्टि हुँदै आरम्भ भयो, जब यूहन्नाले लिनु र खानु पर्ने सानो पुस्तक लिएर “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व होइन” तल ओर्लनुभयो। हबकूकका पहरदारहरूको तर्क, थोमाका शङ्काहरू, १८८८ को विद्रोह, कोरहको विद्रोह, पेन्टेकोस्टमा मतवालापनको आरोपसम्बन्धी तर्क—यी सबैले ९/११ मा आरम्भ भएको एक वाद-विवादको साक्षी दिन्छन्। जुन विवादमाथि वाद-विवाद गरिँदैछ, त्यो पछिल्लो वर्षाको सन्देशसम्बन्धी हो, जसले ९/११ मा छर्किन थाल्यो।

हबकूकमा रहेको त्यो उत्तर, जसले मिलेराइटहरूलाई १८४३ को चार्ट तयार गर्न प्रेरित गर्‍यो, उपासकहरूको दुई वर्गको विकाससँग सम्बन्धित छ, जसलाई कोरह र तिनका सहकर्मीहरू बनाम मोशा; थोमास बनाम अन्य चेलाहरू; पेन्टेकोस्टमा यहूदीहरूको मतवालापनसम्बन्धी तर्क; १८४४ मा एडभेन्टवादको नेतृत्व; १८४४ मा प्रोटेस्टेन्टहरू बनाम मिलेराइटहरू; तथा २२ अक्टोबर १८४४ का मूर्ख र बुद्धिमान कन्याहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्।

९/११ मा ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूमा पवित्र आत्मा फुक्नुभयो, आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने पूर्ण उण्डेलाइअघिको केही थोपा स्वरूप। त्यसपछि उहाँले ती चेलाहरूलाई यर्मियाहका प्राचीन मार्गहरूतर्फ फर्काएर, जहाँ तिनीहरू चेतावनीको तुरही फुक्न अभिषिक्त भएका थिए, “पंक्तिमाथि पंक्ति” गर्दै मोशादेखि प्रारम्भ हुने

भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशको समझ तिनीहरूका लागि खोलिएको भयो। १/११ मा खीष्टको श्वास इजिकिएल र यूहन्नाका चार वायूहरूबाट आएको थियो, र त्यो लाओडिसियाको सन्देश थियो, जो “सीधा साक्षी” हो, र जसको प्रतिरोध गरिँदा त्यसले कम्पन उत्पन्न गर्दछ। १८८८ कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहको प्रतिरूप हो, किनकि अस्वीकार गरिँदै गरेको कुरा केवल सन्देश मात्र थिएन, तर तुरहीलाई निश्चित ध्वनि दिइरहेका चुनिएका पहरदारहरू पनि थिए।

सिस्टर ह्याइटले लेख्नुभयो कि, “मैले देखेको हल्लाई” “लाओडिसीहरूलाई साँचो साक्षीको परामर्शद्वारा आह्वान गरिएको सोझो साक्षीद्वारा उत्पन्न हुनेथियो।” १८८८ को सन्देश त्यही सोझो साक्षी थियो, र १८८८ तथा १/११ दुवैले प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको अवतरणलाई चिह्नित गर्छन्।

“सुतिरहेका जनहरूलाई जागृत पार्न हाम्रा मण्डलीहरू र संस्थाहरूलाई एउटा सिधा साक्षी दिइनुपर्छ।”

“जब प्रभुको वचनमा विश्वास गरिन्छ र त्यसको आज्ञापालन गरिन्छ, तब स्थिर प्रगति हुन्छ। अब हामी आफ्नो महान् आवश्यकता हेरौं। प्रभुले हामीलाई त्यतिन्जेल प्रयोग गर्न सक्नुहुन्न, जबसम्म उहाँले सुक्खा हड्डीहरूमा जीवनको श्वास फुक्नुहुन्न। मैले यी वचनहरू बोलिएका सुनें: ‘परमेश्वरको आत्मा हृदयमा गहिरो रूपमा चलायमान नभईकन, उहाँको जीवनदायी प्रभावविना, सत्य मृत अक्षर बन्छ।’” Review and Herald, November 18, 1902.

१/११ मा लाओदिकीया सन्देशले आफ्नो सिद्ध परिपूर्ति प्राप्त गर्यो, किनकि परमेश्वरका पूर्व करारका मानिसहरूलाई दिइने अन्तिम बोलावट ध्वनित हुन थाल्यो। त्यही समयमा सिस्टर ह्याइटले उल्लेख गर्नुहुन्छ, “सुतिरहेकाहरूलाई जगाउन हाम्रा मण्डलीहरू र संस्थाहरूलाई एउटा सोझो साक्षी दिनुपर्छ।” लाओदिकीया सन्देश त्यतिबेला सुरु भयो जब प्रकाश १८ को स्वर्गदूत १/११ मा ओर्लियो; यसको अर्थ, १/११ मा लाओदिकीया सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूलाई दिइएको सन्देश “जाग” हुनु थियो र हो। योएलले अध्याय एकको पद पाँचमा मतवालाहरूलाई जाग्न आज्ञा दिएका थिए। १/११ ले एडभेन्टवादका लागि अन्तिम जाँच-अवधिको आगमनलाई चिह्नित गर्दछ, र यसले योएलको जान्ने आज्ञाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। पेन्टेकोस्टको ऋतुको आरम्भ १/११ मा परमेश्वरका मानिसहरूको जागरणबाट हुन्छ र आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अघि दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको परिपूर्तिसँग समाप्त हुन्छ।

१/११ मा भएको जागरण धर्मत्यागमा परेको करारका जनहरूको अन्तिम पुस्तालाई दिइएको एउटा आह्वान हो। आइतबारको व्यवस्था लागू हुनुअघि भएको जागरणले अधिल्ला करारका जनतामाथि ढोका बन्द गरिदिन्छ। आरम्भ र अन्त्य एउटै हुन्छन्, र सन् २०२३ को जुलाईमा प्रकाश ११ का दुई साक्षीहरू जुलाई १८, २०२० को भविष्यवाणीप्रति भएको विद्रोहबारे जागृत गराइए। बीचको जागरण विद्रोहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले १/११ लाई हिब्रू वर्णमालाको पहिलो अक्षर, जुलाई १८, २०२० लाई तेह्रौँ अक्षर, र आइतबारको व्यवस्थालाई हिब्रू वर्णमालाको बाइसौँ तथा अन्तिम अक्षरको रूपमा चिह्नित गर्दछ। बाइसौँ अक्षरले दैवीत्व र मानवत्वको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन ती तीन जागरणहरूमध्ये अन्तिममा अन्तिम रूपले सम्पन्न हुन्छ।

प्रभुले १/११ मा “सुक्खा हड्डीहरूमा जीवनको सास फुक्नुहुन्छ,” जसरी उहाँले पेन्टेकोस्तीय अवधिको आरम्भमा चेलाहरूमा पवित्र आत्मा फुक्नुभयो। उहाँको स्वर्गारोहणपश्चात् चेलाहरूले तिनीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले पवित्र आत्मा प्राप्त गरे, र जसको त्यसपछि “पंक्तिमाथि पंक्ति” भन्ने विधिद्वारा भविष्यवाणीको वचनसम्बन्धी समझ खोलियो। पवित्र आत्माको ग्रहण भोजन खाइरहेको बेला भएको थियो, किनकि आत्मिक रूपमा खानुका लागि येशूको देह खानु र उहाँको रगत पिउनु आवश्यक हुन्छ, जो वचन हुनुहुन्छ।

कोरह, दाथान र अबीरामसँग मिलेर विद्रोह गर्नेहरू—जसरी १८८८ मा एडभेन्टवादको नेतृत्वले गन्यो—त्यो वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले परमेश्वरका जनताका पापहरूलाई पहिचान गराउने तुरहीको सन्देशको विरोध गरेर कम्पन उत्पन्न गराउँछन्, र त्यससँगै पुराना बाटाहरूमा फर्किन पनि आह्वान गर्छन्, अर्थात् लेवीव्यवस्था २६ का “सात पटक” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका आधारभूत सत्यहरूतर्फ। तुरहीले पुनर्जीवन र सुधार—दुवैका लागि आह्वान गरिरहेको छ।

मिलरका भविष्यवाणीसम्बन्धी रत्नहरूमध्ये पहिलो, र एडभेन्टवादद्वारा अस्वीकार गरिने पहिलो कुरा पनि, मिलराइट आन्दोलनको प्रारम्भ र अन्त्यको प्रतिनिधित्व गर्छ। मिलराइटहरूले घोषणा गरेको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रारम्भ र अन्त्य मोशाका “सात पटक” द्वारा चिह्नित छ। प्रारम्भमा यसलाई स्वीकार गरियो, अन्त्यमा यसलाई अस्वीकार गरियो। त्यस अस्वीकारका कारण इजकिएलले एडभेन्टवादलाई मरेका सुख्खा हड्डीहरूको एउटा उपत्यकाका रूपमा प्रस्तुत गर्छन्। 1863 देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधि, यशैया 22 अनुसार दर्शनको उपत्यका हो, तर इजकिएल अनुसार त्यो मरेका सुख्खा हड्डीहरूको उपत्यका हो। ती दुवै भविष्यसूचक उपत्यकाहरू योएलको यहोशापातको उपत्यकासँग मेल खान्छन्, जसलाई योएलले निर्णयको उपत्यका भनेर पनि पहिचान गर्छन्।

यी अवधारणाहरू स्थापित भइसकेपछि यो प्रश्न उठाउन सकिन्छ कि 9/11 मा योएलको पुस्तक कसरी त्यो सन्देश बन्यो जसलाई पत्रसले पिन्तेकुस्तमा पहिचान गरेका थिए? हामी आगामी लेखहरूमा यी अवधारणाहरूलाई स्पष्ट पार्ने प्रयास गर्नेछौं।

“(दक्षिण अस्ट्रेलियाको एडिलेडबाट, ५ नोभेम्बर, १८९२ मा, ‘प्रिय भतिजा र भतिजी, प्रयाङ्क र ह्याटी [Belden],’ लाई लेखिएको।)”

“जब पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई ज्योति दिइनेछ, तब मिनियापोलिसमा भएको त्यो सम्पूर्ण दुष्टता तिमीहरूले जस्तो छ त्यस्तै, परमेश्वरले जस्तो त्यसलाई हेर्नुहुन्छ त्यस्तै, देख्नेछौ। यदि यस संसारमा मैले तिमीलाई फेरि कहिल्यै नदेख्छु भने, निश्चित रहो, तिमीहरूले कुनै कारणबना ममाथि ल्याएको शोक, क्लेश र आत्माको बोझलाई म तिमीहरूलाई क्षमा गर्छु। तर तिम्रो आत्माको खातिर, र तिम्रो निम्ति मृत्यु भोग्नुहुने उहाँकै खातिर, म चाहन्छु कि तिमीहरूले आफ्ना त्रुटिहरू देखो र स्वीकार गर। तिमीहरू तिनीहरूसँग एक भएका थियौ, जसले परमेश्वरको आत्माको प्रतिरोध गरे। प्रभु दाजुभाइहरू जोन्स र वाग्नरद्वारा कार्य गरिरहनुभएको थियो भन्ने तिमीहरूलाई आवश्यक पर्ने सबै प्रमाण तिमीहरूसँग थियो; तर तिमीहरूले त्यो ज्योति ग्रहण गरेनौ; र त्यसपछि, पालित गरिएका भावनाहरू र सत्यको विरुद्धमा बोलिएका वचनहरूका पछि, तिमीहरू आफूले भूल गरेको थियो, यी मानिसहरूसँग परमेश्वरबाट आएको सन्देश थियो, र तिमीहरूले सन्देश तथा सन्देशवाहकहरू दुवैलाई तुच्छ ठानेका थियौ भनी स्वीकार गर्न तयार भएनौ।”

“मिनियापोलिसमा प्रकट भएको जस्तो दृढ आत्मसन्तुष्टि र ज्योति स्वीकार गर्न तथा मान्यता दिन अनिच्छुकता मैले हाम्रा मानिसहरूका बीच पहिले कहिल्यै देखेकी थिइनँ। मलाई देखाइएको छ कि त्यस सभामा प्रकट भएको आत्मालाई पालेर बसेका समूहका एक जनाले पनि तिनीहरूलाई स्वर्गबाट पठाइएको सत्यको बहुमूल्यतालाई फेरि स्पष्ट ज्योतिमा छुट्याउन सक्ने थिएनन्, जबसम्म तिनीहरूले आफ्नो घमण्ड नम्र पारी यसो स्वीकार गर्दैनथे कि तिनीहरू परमेश्वरको आत्माद्वारा प्रेरित भएका थिएनन्, बरु तिनीहरूका मन र हृदय पूर्वाग्रहले भरिएका थिए। प्रभु तिनीहरूका नजिक आउन, तिनीहरूलाई आशिष् दिन, र तिनीहरूका धर्मत्यागताबाट तिनीहरूलाई चङ्गाइ दिन चाहनुहुन्थ्यो, तर तिनीहरूले सुन्न मानेनन्। तिनीहरूलाई त्यही आत्माले चलाइरहेको थियो जसले कोरह, दाथान, र अबीरामलाई प्रेरित गरेको थियो। इस्राएलका ती मानिसहरू आफै गलत रहेको प्रमाणित गर्ने सबै प्रमाणको प्रतिरोध गर्न दृढनिश्चयी थिए, र तिनीहरू आफ्ना विमुखताको मार्गमा अघि बढिरहे—अझै अघि, अझै अघि—यहाँसम्म कि धेरै जना तानिएर तिनीहरूसित एक हुन पुगे।”

“यी को थिए? न दुर्बल, न अज्ञानी, न अप्रबुद्ध। त्यस विद्रोहमा सभामण्डलीमा प्रसिद्ध, नामी दुई सय पचास जना प्रधानहरू थिए। तिनीहरूको साक्ष्य के थियो? ‘सबै सभामण्डली पवित्र छन्, तिनीहरूमध्ये हरेक एक, र परमप्रभु तिनीहरूको बीचमा हुनुहुन्छ; त्यसो भए तिमीहरू किन परमप्रभुको सभामण्डलीभन्दा आफूलाई माथि उठाउँछौ?’ [Numbers 16:3]। जब कोरह र तिनका साथीहरू परमेश्वरको न्यायान्तरगत नष्ट भए, तब तिनीहरूले छल गरेका मानिसहरूले यस चमत्कारमा परमप्रभुको हात देखेनन्। भोलिपल्ट बिहान सारा सभामण्डलीले मोशा र हारूनलाई दोष लगाउँदै भने, ‘तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मारेका छौ’ [verse 41], अनि महामारी सभामण्डलीमाथि आयो, र चौध हजारभन्दा बढी नष्ट भए।”

“जब मैले मिनियापोलिस छोड्ने अभिप्राय गर्ने, प्रभुको दूत मेरो छेउमा उभिनुभयो र भन्नुभयो: ‘त्यसो होइन; परमेश्वरले यस स्थानमा तिमीले गर्नुपर्ने एक कार्य राख्नुभएको छ। मानिसहरू कोरह, दाथान, र अबीरामको विद्रोहलाई पुनः दोहोर्‍याइरहेका छन्। मैले तिमीलाई तिम्रो उचित स्थानमा राखेको छु, जसलाई ज्योतिमा नभएका मानिसहरूले स्वीकार गर्नेछैनन्; तिनीहरूले तिम्रो साक्षीलाई ध्यान दिनेछैनन्; तर म तिमीसँग हुनेछु; मेरो अनुग्रह र शक्ति तिमीलाई धानिरहनेछन्। तिनीहरूले तुच्छ ठानिरहेको तिमीलाई होइन, तर ती सन्देशवाहकहरूलाई र त्यो सन्देशलाई हो, जुन म मेरा मानिसहरूकहाँ पठाउँछु। तिनीहरूले प्रभुको वचनप्रति तिरस्कार प्रकट गरेका छन्। शैतानले तिनीहरूका आँखा अन्धा तुल्याएको छ र तिनीहरूको निर्णयशक्तिलाई विकृत पारेको छ; र जबसम्म प्रत्येक प्राणले आफ्नो यस पापको—परमेश्वरका आत्माप्रति अपमान गरिरहेको यस अपवित्र स्वतन्त्रताको—पश्चात्ताप गर्दैन, तिनीहरू अन्धकारमा हिँड्नेछन्। यदि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् र परिवर्तन भएनन्, ताकि म तिनीहरूलाई निको पार्न, भने म दीपवृक्षलाई त्यसको स्थानबाट हटाइदिनेछु। तिनीहरूले आफ्नो आत्मिक दृष्टि धूमिल पारेका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरले आफ्नो आत्मा र आफ्नो शक्तिलाई प्रकट गर्नु भन्ने चाहनेनन्; किनकि मेरा वचनप्रति तिनीहरूमा उपहास र घृणाको आत्मा छ। हल्कापन, तुच्छ व्यवहार, ठट्टा, र मजाक दिनहुँ आचरण गरिन्छ। तिनीहरूले मलाई खोज्नका लागि आफ्ना हृदय स्थिर पारेका छैनन्। तिनीहरू आफ्नै सल्काइएका झिल्काहरूमा हिँडिरहेका छन्, र यदि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् भने तिनीहरू शोकमै लम्पसार पर्नेछन्। प्रभु यसो भन्नुहुन्छ: आफ्नो कर्तव्यको स्थानमा अडिग रहो; किनकि म तिमीसँग छु, र म तिमीलाई न छोड्नेछु, न त्याग्नेछु।’ परमेश्वरबाट आएका यी वचनहरूलाई बेवास्ता गर्न मैले साहस गरिँनँ।”

“बैटल क्रीकमा स्पष्ट, उज्ज्वल किरणहरूमा ज्योति चम्किरहेको छ; तर मिनियापोलिसको सभामा भाग लिनेहरूमध्ये कसले त्यस ज्योतिर्तर्फ आएका छन् र प्रभुले स्वर्गबाट तिनीहरूकहाँ पठाउनुभएको सत्यका समृद्ध भण्डारहरू ग्रहण गरेका छन्? कसले अगुवा, येशू ख्रीष्ट, सँग कदम-कदम मिलाएर हिँडेका छन्? कसले आफ्नो भ्रान्त उत्साह, आफ्नो अन्धोपन, आफ्ना ईर्ष्याहरू र दुष्ट शङ्काहरू, सत्यप्रतिको आफ्नो अवज्ञाको पूर्ण स्वीकारोक्ति गरेका छन्? एकजनाले पनि होइन; र ज्योतिलाई स्वीकार गर्नमा तिनीहरूको दीर्घकालीन उपेक्षाका कारण त्यसले तिनीहरूलाई धेरै पछाडि छाडिदिएको छ; तिनीहरू कृपामा र हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूको ज्ञानमा वृद्धि गरिरहेका छैनन्। तिनीहरूले चाहिएको कृपा ग्रहण गर्न असफल भएका छन्, जुन तिनीहरूले पाउन सक्थे, र जसले तिनीहरूलाई धार्मिक अनुभवमा बलिया मानिसहरू बनाएको हुनेथियो।”

“मिनियापोलिसमा लिइएको अडान स्पष्टतः यस्तो दुर्जेय बाधा थियो, जसले तिनीहरूलाई ठूलो मात्रामा शङ्काकर्ताहरू, प्रश्न उठाउनेहरू, सत्यका अस्वीकारकर्ताहरू र परमेश्वरको सामर्थ्यका अस्वीकारकर्ताहरूको साथमा घेराबन्दी गरिदियो। जब अर्को सङ्कट आउँछ, तब ती मानिसहरू, जसले यति लामो समयसम्म प्रमाणमाथि प्रमाण थुप्रिँदा पनि त्यसको प्रतिरोध गरेका छन्, तिनीहरू फेरि ती नै बुँदाहरूमा परीक्षित हुनेछन् जहाँ तिनीहरू यति स्पष्ट रूपमा असफल भएका थिए; र तिनीहरूका लागि परमेश्वरबाट आएको कुरा ग्रहण गर्नु र अन्धकारका शक्तिहरूबाट आएको कुरा अस्वीकार गर्नु कठिन हुनेछ। यसकारण तिनीहरूका लागि एकमात्र सुरक्षित मार्ग भनेको नम्रतामा हिँड्नु हो, आफ्ना पाइलाहरूका लागि सीधा बाटाहरू बनाउँदै, नत्र लङ्गडो बाटोबाट तर्काइनेछ। हामी कसको संगति गछौं, त्यसले सम्पूर्ण अन्तर पार्दछ—चाहे त्यो परमेश्वरसँग हिँड्ने, उहाँमा विश्वास गर्ने र उहाँमै भरोसा राख्ने मानिसहरूसँग होस्, वा आफ्नै ठानिएको बुद्धिको पछि लाग्ने, आफ्नै बालिएको आगोका झिल्काहरूमा हिँड्ने मानिसहरूसँग होस्।”

सत्यको विरुद्धमा काम गर्नेहरूको प्रभावलाई निष्प्रभाव पार्न आवश्यक परेको समय, सावधानी, र श्रम एक भयङ्कर क्षति भएको छ; किनकि हामी आत्मिक ज्ञानमा धेरै वर्ष अगाडि हुन सक्थ्यौं; र यदि उज्यालोमा हिँड्नुपर्नेहरूले प्रभुलाई चिन्न निरन्तर अघि बढेका भए, ताकि उहाँको प्रकट हुनु बिहानझैँ तयार गरिएको छ भनी तिनीहरूले जानून्, भने अझ धेरै, धेरै आत्माहरू मण्डलीमा थपिएका हुन सक्थे। तर जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई पठाउनुहुने सत्यको विरुद्धमा ग्रेनाइटको पर्खालझैँ अडिएर उभिएका कामदारहरूको प्रभावलाई निष्प्रभाव पार्न मण्डलीभित्रै यति धेरै श्रम खर्च गर्नुपर्छ, तब संसार तुलनात्मक अन्धकारमै छोडिन्छ।

“परमेश्वरको अभिप्राय यो थियो कि पहेरेदारहरू उठून् र एकताबद्ध स्वरमा स्पष्ट सन्देश प्रेषित गरून्, तुरहीलाई निश्चित ध्वनि दिनून्, ताकि सबै मानिसहरू आफ्नो कर्तव्यको स्थानमा तत्परतापूर्वक उभिरून् र त्यस महान् कार्यमा आफ्नो भाग निर्वाह गरून्। तब स्वर्गबाट महान् शक्ति लिएर तल आउने त्यस अर्को स्वर्गदूतको बलियो, स्वच्छ प्रकाशले पृथ्वीलाई उसको महिमाले परिपूर्ण पारिदिनेथियो। हामी वर्षौं पछाडि परेका छौं; र जो अन्धतामा उभिएर परमेश्वरले मिनिआपोलिस सभाबाट ज्वलन्त दीपझैँ अघि बढोस् भनी अभिप्राय गर्नुभएको यही सन्देशको प्रगतिमा बाधा पुग्यो, तिनीहरूलाई परमेश्वरको सामु आफ्ना हृदय नम्र तुल्याउन र आफ्नै मानसिक अन्धता तथा हृदयको कठोरताद्वारा यस कार्यमा कसरी अवरोध उत्पन्न गरिएको छ, त्यो देख्न र बुझ्न आवश्यक छ।”

“साना-साना कुराहरूमा झगडालु तर्क-वितर्क गर्दै घण्टौं बिताइएका छन्; स्वर्गीय दूतहरू ढिलाइको कारण शोकाकुल र अधीर भइरहेका बेला सुनौलो अवसरहरू खेर गएका छन्। पवित्र आत्मा—यसको मूल्य वा प्रत्येक प्राणीले यसलाई ग्रहण गर्नु पर्ने आवश्यकताप्रति अत्यन्तै थोरै कदर गरिएको छ। जसले यो स्वर्गीय वरदान प्राप्त गर्छन्, तिनीहरू धार्मिकताको कवच धारण गरेर परमेश्वरका निम्ति युद्ध गर्न अघि बढ्नेछन्। तिनीहरूले प्रभुको अगुवाइको आदर गर्नेछन् र उहाँको कृपाका लागि उहाँप्रति कृतज्ञताले परिपूर्ण हुनेछन्। तर धेरै, धेरै स्थानहरूमा, र धेरै, धेरै अवसरहरूमा, ख्रीष्टका दिनहरूमा परमेश्वरका जन भएको दाबी गर्नेहरूका विषयमा भनिएझैं, यहाँ पनि सत्यतापूर्वक भन्न सकिन्थ्यो कि तिनीहरूको अविश्वासका कारण धेरै सामर्थ्यशाली कामहरू हुन सकेनन्। धेरै जना, जो अन्धकारका बेडीहरूमा बाँधिएका थिए, परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नुभएको हुनाले आदर गरिएका छन्, र तिनीहरूको अविश्वासले सत्यको सन्देशको विरुद्ध शङ्का र पूर्वाग्रह उत्पन्न गरेको छ, जुन स्वर्गका स्वर्गदूतहरूले मानव माध्यमहरूद्वारा सञ्चार गर्न खोजिरहेका थिए—विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु, ख्रीष्टको धार्मिकता।” The 1888 Materials, 1066–1070.